

Sønderjylland. Dette vil atter sige, at man i Sønderjylland skulde samle saa meget, at de militære Bygninger, der fandtes fra den tyske Tid, ikke forslog, at man med andre Ord skulde anbringe mere Militær nede i Sønderjylland, end der havde været paa det paagældende Omraade i den Tid, da Tyskerne raadede dernede. Jeg haaber, at denne Plan, der efter min Mening har en for hele Danmarks Stilling skadelig Karakter, er opgivet. Ganske bortset fra den Betydning, det rent økonomisk kan have, at den opgives, haaber jeg, at den af almen politiske Grunde er opgivet eller maa blive opgivet. Det vil endnu ogsaa efter Gennemførelsen af Loven være muligt ved en forstandig Anbringelse af Garnisonerne i Jylland og paa Fyn at bøde noget paa den uheldige Karakter, som Hærstyrkens Fordeling fik ved Militærlovene i Sommer. Jeg haaber, at den højtærede Forsvarsminister paa dette Punkt vil stille sig forhandlingsvillig og imødekommende, blandt andet af den Grund, at efter Udtalelserne fra i Sommer er der vel noget Haab om, at man paa dette Punkt vil finde nogen Forstaaelse ogsaa i det konservative Folkeparti, men disse Spørgsmaal vil jo kunne drøftes i det Udvalg, som utvivlsomt maa faa denne Sag til Behandling.

Der er imidlertid et tredie Afsnit af Loven tilbage. Dette tredie Afsnit gælder Anvendelse af Bygninger og af Arealer, der blev overflødige væsentlig indenfor det Omraade, som tidligere var Fæstningen København. Der findes her i Lovforslaget en Angivelse af, hvilke Kaserne man i første Række vil søge at afhænde. Men i Tilknytning dertil tror jeg, der er Grund til her i Tinget og siden i Udvalget at rejse forskellige Spørgsmaal. Den Kaserne, som Interessen maaske i saa Henseende særlig vil knytte sig til, er Livgardens Kaserne. Denne Kaserne foreslaas afhændet, til Trods for at Livgarden foreslaas bevaret. Saa vidt jeg har forstaaet, knyttes dertil Tanken om, at Livgarden skal flyttes ud i Kastellet. Jeg for mit Vedkommende vil meget stærkt advare imod den Plan, der i saa Henseende er fremme. Vi fra vor Side har jo foreslaaet, at Livgarden skulde ophæves. Dette blev ikke gennemført, men i hvert Fald vil vi advare imod en Ordning, der uden noget som helst praktisk rimeligt Grundlag gaar ud paa at lægge Livgarden ud i Kastellet som en Art Livvagt omkring den kommanderende General, som jo ved de to Partiers store Iver bevarer sin Bolig og hele den dertil knyttede ejendommelige Stilling ude i Kastellets Omraade. Jeg vil i det hele taget

bede den højtærede Minister udtale sig om, hvilke Grunde der træder hindrende i Vejen for, at man fra militær Side kan opgive Kastellet. Kastellet er i den nuværende Skikkelse særdeles lidet egnet til Anvendelse for Militæret og er paa den anden Side overordentlig værdifuldt. Ifølge Statsregnskabet er Kastellet vurderet til mere end dobbelt saa meget som Livgardens nuværende Kaserne.

Det vil da allerede ud fra det rent økonomiske Synspunkt være ganske urimeligt at foretage en Ombygning, ved at man flyttede Livgarden fra dens nuværende Kaserne ud i Kastellet, og formodentlig vilde man endda give sig til at bygge om derude, thi jeg kan ikke tænke mig, at man varigt vilde kunne bruge de nuværende Bygninger ude i Kastellet som Indkvarteringssted. Men dertil kommer, at der vedrørende Kastellets Anvendelse foreligger den af den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (L. Rasmussen) omtalte Museumsplan, der utvivlsomt er den langt overlegne blandt de Planer, der findes til Ordning af Nationalmuseets Forhold; blandt Forslagsstillerne til denne Plan er jo den nuværende højtærede Statsminister. Det synes da underligt, at man tænker sig nu ganske at slaa en Streg over alt dette for at sikre sig Kastellet for de militære Myndigheder og for Livgardens Anbringelse derude. Jeg er for øvrigt tilbøjelig til at tro, at man vil kunne finde Mulighed for ikke blot at frigøre Kastellet, men ogsaa at frigøre Livgardens Kaserne, uden at det vilde volde meget store Vanskeligheder. Det forekommer mig at være et Spørgsmaal, der er Grund til rent sagligt at prøve og overveje indenfor et Udvalg. Det er jo blandt andet saaledes, at den Styrke af Ingeniører, der skal findes her i København, gaar ned til omkring det halve af det, den var efter den hidtil bestaaende Ordning; det kan da ikke antages, at der er Brug for hele Ingeniørkasernen til Indkvartering af den tilbageværende Styrke; det vilde være en ganske urimelig Flothed vedblivende at benytte denne Kaserne alene til det halve af det, den tidligere var anvendt til. Dertil kommer desuden, at medens man bevarer de store Bygninger knyttet til Kystartilleriet, i hvilke der er Indkvarteringsmuligheder, formindskes det Antal af Kystartillerister, der skal være inde, meget betydeligt; der vil saaledes efter al Sandsynlighed findes Indkvarteringsmuligheder saadanne Steder som i Charlottenlundfortet og i Taarbækfortet,